

Sygn. akt VI Ka 127/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Celina Czerwińska

Sędziowie: SO Agnieszka Wojciechowska-Langda (spr.)

SO Jacek Matusik

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Robert Wójcik

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2013 r.

sprawy J. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art. 291§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 7 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 1153/12

wyrok w zaskarżonej części co do oskarżonego J. Z. uchyla i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Legionowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 127/13

UZASADNIENIE

J. Z. został oskarżony o to, że w okresie od 19 czerwca 2012 r. do 5 września 2012 r. w miejscowości Ł. ul. (...), gm. S., województwo (...), przyjął telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...), co do którego na podstawie okoliczności towarzyszących powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 1153/12 Sąd Rejonowy w Legionowie oskarżonego J. Z. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 291 §1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art.70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat. Na podstawie art.624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator. Na podstawie art. 425 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej J. Z. na niekorzyść tego oskarżonego. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., polegającą na tym, iż Sąd w wyroku skazującym nie zmienił opisu czynu, w wyniku czego nastąpiła sprzeczność między opisem czynu a przyjętą kwalifikacją prawną - podczas gdy przyjmując

kwalifikację z art. 291 § 1 k.k. powinien był zmienić opis czynu tak aby zawierał on znamiona przestępstwa paserstwa umyślnego.

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego J. Z. poprzez zmianę opisu czynu tak aby zawarte w tym opisie znamiona odpowiadały przyjętej kwalifikacji z art. 291 § 1 k.k.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora i postawiony w niej zarzut co do zasady jest słuszny, jednak wniosek w niej zawarty, z przyczyn wskazanych poniżej, nie mógł zostać uwzględniony.

Analiza akt sprawy prowadzi do stwierdzenia, iż sąd rejonowy uznał J. Z. za winnego popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu, z tym, że opis tego czynu, nie przystawał do wskazanej w zarzucie kwalifikacji prawnej z art. 291 § 1 k.k. Z opisu zarzuconego, a następnie przypisanego oskarżonemu czynu wynika, iż przyjął on telefon komórkowy marki N. (...), co do którego na podstawie okoliczności towarzyszących powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Rzecz jednak w tym, że wskazana w akcie oskarżenia przez prokuratora, a następnie przyjęta przez sąd I instancji w wyroku kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 291 § 1 k.k. wymaga umyślnego działania sprawcy, co w żadnym razie nie przystaje do opisu czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku. Jednocześnie sąd rejonowy w pisemnych motywach tego orzeczenia również jednoznacznie nie rozstrzygnął tej rozbieżności między opisem a kwalifikacją prawną. Z jednej strony bowiem stwierdził, że J. Z. przyjął od B. K. telefon komórkowy, co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności **powinien i mógł przypuszczać**, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, z drugiej zaś podniósł, iż J. Z. **musiał mieć pełną świadomość**, że telefon ten nie pochodzi z legalnego źródła, skoro przyznał, że powiedziała mu o tym B. K. (vide. k. 80). Tak rozbieżne stwierdzenia sądu a quo, uniemożliwiają sądowi odwoławczemu jednoznaczną ocenę intencji sądu orzekającego, tak co do czynu, jaki miał zostać przypisany oskarżonemu, jak i jego ostatecznej kwalifikacji prawnej. W tym zakresie istnieją więc - niedające się usunąć w instancji odwoławczej - wątpliwości, które sąd rejonowy winien rozstrzygnąć w toku ponownego rozpoznania sprawy co do czynu zarzucanego oskarżonemu.

Z tego względu sąd okręgowy wyrok w zaskarżonej części co do J. Z. uchylił i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Przy czym, w ocenie sądu odwoławczego, wobec stwierdzonych wyżej uchybień, konieczne będzie skierowanie sprawy do rozpoznania na rozprawie, bowiem tylko taki tok procedowania pozwoli na jednoznaczne wyjaśnienie okoliczności niezbędnych dla prawidłowego wyrokowania w zakresie czynu zarzucanego J. Z.. Dlatego też po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd rejonowy dokładnie przeanalizuje zgromadzone w sprawie dowody oraz wynikające z nich okoliczności i na tej podstawie, w przypadku uznania winy oskarżonego, jednoznacznie rozstrzygnie co do zamiaru sprawcy. W takiej sytuacji nastąpić musi taka zmiana opisu zarzucanego oskarżonemu czynu lub jego kwalifikacji prawnej, aby całość zarzutu odpowiadała rzeczywistemu zachowaniu oskarżonego. Przy sporządzaniu pisemnych motywów wyroku sąd I instancji powinien przestrzegać reguł wskazanych w art. 424 k.p.k. unikając uchybienia, które spowodowało na obecnym etapie konieczność uchylenia wyroku w zaskarżonej części i przekazania sprawy odnośnie J. Z. do ponownego rozpoznania.

Wobec powyższego sąd okręgowy orzekł jak w wyroku.